

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1981 ஆகஸ்டு 28

ஆவணி 12, துன்மதி-திருவள்ளுவர்-2012

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

“முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை இன்மை புகுத்தி விடும்.”

முயற்சி உடையவர்களுடைய செயல்கள் அவர்களுக்குச் சிறப்பைத் தரும். செல்வாக்கு, செழிப்பை உண்டாக்கும். முயற்சி செய்யாமல் இருத்தல் ஒருவனை வறுமையில் சேர்த்துவிடும்.

1. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 31-ஐத் தளர்த்த

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 31-ஐத் இன்று தளர்த்த வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி * இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

பாம்பாய் நகரில் வாழும் தமிழர்களின் குடிசைகள் அகற்றப்படுதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் என். சங்கரய்யா, ரா. உமாநாத், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், என். பழனிவேல், டி. மணி, கே. ஆர். சுந்தரம், ப. நெடுமாறன், நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், குமரி அனந்தன், ப. தீர்த்தராமன், எஸ். என். இராமசாமி, சோ. அழகர்சாமி, பொ. உத்திராபதி, எம். ஆறுமுகம், செ. சிவசாமி, எஸ். ஆண்டித்தேவர், கே. தனுக்கோடித் தேவர், அ. ரகுமான்கான் ஆகியோர் “தமிழகத் தைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய தமிழ் மக்கள் தம் பிழைப்புக்காக பம்பாய் நகர சாலையோரங்களில் நீண்ட

[பேரவைத் தலைவர்]

[1981 ஆகஸ்டு 23]

காலமாகக் குடியிருந்து வரும் இருப்பிடங்கள் தரை மட்டமாக ஆக்கப்பட்டு அவர்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்படுவதால் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்கள் ஓத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப்போது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்களை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, அன்று நாம் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்பு பற்றி சமீபத்தில் பேசினோம். ஆனால் இன்று இந்த அவையிலே பம்பாய் வாழ் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பு பற்றி பேசவேண்டிய ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன் மகாராஷ்டிரியர்கள் அல்லாதவர்களின் சிறு கடைகள் தாக்கப்பட்ட செய்தினைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். இப்போது பம்பாய் நகர சாலையோரத்தில் குடியிருக்கக்கூடிய இரண்டரை இலட்சம் மக்களின் மீது தாக்குதல் நடந்திருப்பது என்பது மிகவும் சீரியான விஷயம். இந்த சாலையோரத்திலே குடியிருக்கும் சுமார் 2½ இலட்சம் பேர்களில் கணிசமானவர்கள் ஏழைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தான். கணிசமானவர்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். அந்த இரண்டரை லட்சத்திலே ஒரு செக்ஷன் வெளியேற்றப்பட்டனர். அப்படி ஏராளமான குடும்பங்கள் வெளியேற்றப்பட்டு அவர்கள் தங்கு வதற்கு இடம் இல்லாமல் பம்பாய் நகரத்திலே தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மனிதத் தன்மையற்ற நிலைமைகளைப் பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட் பிரதம நீதிபதி திரு. சந்திரகுட் அவர்கள் சர்க்கார் வக்கீலைப் பார்த்து நேரடியாகவே குறிப்பிட்டதைக் கவனித்தால் நன்கு தெரிந்துகொள்ள முடியும். “மனிதன் வாழ லாயக்கற்ற சேரிகளில் யாரும் வாழ விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்களின் குடிசைகள் இடிக்கப்பட வேண்டுமா? அந்த ஏழைகள் எங்கே போவார்கள்,” என்று சர்க்கார் வக்கீலைப் பார்த்து சீப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் கேட்டார்கள். வெறும் சட்டத்தை மட்டும் நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நீதிமன்றத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த மனித உணர்வு பம்பாய் கார்ப்பரேஷனுக்கு இல்லையோ என்று கேட்கக்கூடும். அவர்களுக்கு மனிதத் தன்மை இல்லாமல் இல்லை. பம்பாய் நகர சாலையோரங்களைச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும் என்பதால் ஏற்பட்ட நிலைமையல்ல, இந்த பம்பாய் நகரில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சி. அங்கே வசிக்கின்றவர்கள் தமிழர்கள் என்பதால் சிவசேனா வழியில் பம்பாய் கார்ப்பரேஷன் ஏழைத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஆப்பரேஷன், டெமாலிஷன் அன்ட் டெப் போர்டேஷன் என்ற பெயரால் நடத்தப்படுகின்றது. அதாவது உடைப்பது, நாடு கடத்துவது என்ற பெயரால் ஒரு இயக்கம் அங்கே நடத்தப்படுகின்றது.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

நடைபாதைகளில் பல ஆண்டுக்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற அந்த தமிழ் மக்களை அடித்து, துன்புறுத்தி, அந்த புட்பாத்தில் இருந்து வெளியேற்றுவது மட்டும் அல்லாமல் அவர்களை பல வந்தமாக ரெயில் பெட்டியில் ஏற்றி, தமிழகத்திற்கு திருப்பி யனுப்புகிறார்கள். இதுதான் மிகவும் மோசமான நிலைமை. Most serious aspect of the whole thing.

அவர்கள் நடைபாதையில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருப்பதிலிருந்து வெளியே விரட்டுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களை பலவந்தமாக ரயில்பெட்டிகளில் ஏற்றி தமிழகத்திற்கு திருப்பி அனுப்புகிறார்கள் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மகாராஷ்டிர மாநில அரசின் தூண்டுதலின் பெயரால்தான் பம்பாய் மாநகரட்சி இப்படி ஒரு வேலையைச் செய்கிறது. நமது அரசியல் சட்டத்தின் படி, இந்தியாவில் எங்கே நுழைவதற்கும், தங்குவதற்கும், வியாபாரம் செய்வதற்கும் ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் ஒவ்வொரு இந்தியப் பிரஜைக்கும் உரிமை உண்டு. அது அடிப்படையான சட்ட உரிமையாகும். அப்படிப்பட்ட கான்சிடிரேஷனல் ரைட், இந்திய பிரஜையாக இருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய அந்த உரிமை, ஏழை தமிழ் மக்களைப் பொருத்தவரையில் பம்பாயில் தூக்கி ஏறியப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது இந்த வெளியேற்றும் உத்தரவு பம்பாயில் 1981 அக்டோபர் மாதம் வரைக்கும் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்டே தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

சுப்ரீம் கோர்ட் பிரதம நீதிபதி அவர்கள் மாநில அரசுக்கும் மாநகராட்சிக்கும், ஏன் இந்த உத்தரவை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று கேட்டு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இதை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த நேரத்திலே அங்கே ஆட்சி செய்யக்கூடியவர்கள் அதாவது மகாராஷ்டிர முதலமைச்சராக இருப்பவர் என்ன சொல்கிறார் என்று பார்த்தால், “இனிமேல் பம்பாயில் நுழைவதற்கு வேலை அனுமதிச் சீட்டு அதாவது வொர்க் பெர்மிட் சிஸ்டம் என்ற” முறையை புகுத்த உத்தேசித்திருப்பதாக முதல்வர் அவர்களே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அன்னிய நாடுகளில் நாம் நுழைவதற்கு எப்படி விசா, பெர்மிட் தேவைப்படுவோ அது போன்று மகாராஷ்டிரத்தில் அதுவும் குறிப்பாக பம்பாயில் நுழைய வேண்டும் என்று சொன்னால், விசா சிஸ்டம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொன்னால், மகாராஷ்டிரா என்ன சுதந்திரம் பெற்ற தனி மாநிலமாகி விட்டதா? துபாய் போன்ற நாடுகளில் இந்தியர்கள் போவதற்கு வொர்க்-பெர்மிட் சிஸ்டம் உண்டு. அந்த நிலைமை பம்பாய் வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு ஏன்? இது நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஊறு செய்யக்கூடியது. ஒன்ஸ் அப்படி செய்து விட்டால், அந்தமுறை நாடு முழுவதும் எல்லா மாநிலங்களிலும் பரவிவிடும் நிலைமை வந்து விடும். ஒவ்வொரு மாநிலமும் அப்படிச் செய்து விட்டால், எங்கே முந்தியா

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

Where is India?

ஆகவே, ஒற்றுமைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதால், இந்த அக்கிரமத்தை தடுப்பதற்கும், பம்பாய் வாழ் மக்களின் சட்டபூர்வமான உரிமைகளை பாதுகாக்கவும், பிரதமர் அவர்களை உடனடியாக இந்தப் பிரச்சனையில் தலையிடச் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதமரை உடனே சந்தித்து, தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசர அவசிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரதமர் அவர்களை சந்தித்து, இதுபோன்று பம்பாய் வாழ் மக்கள் துன்புறுத்துவதிலிருந்து காப்பாற்றவும், குறிப்பாக அவர்களை திரும்பவும் தமிழகத்திற்கே திருப்பி அனுப்புவதை தடுப்பதற்கும், வொர்க் பெர்மிட் சிஸ்டம் என்று சொல்லக் கூடிய அந்த முறையை யோசிக்க ஏன் மனத்திலே எழக்கூடாது, அப்படி இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அளவிலேயும் பிரதமர் அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இதிலே முக்கியமான விஷயம் என்ன வென்றால் தமிழர்கள் மட்டுமே அவ்வாறு வெளியேற்றப் படுகிறார்கள் பம்பாயிலிருந்து என்பது தான். Most serious aspect of the whole thing is that Tamilnadu is being singled out; பல மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கேயிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் தமிழ்மக்கள் மட்டுமே இவ்வாறு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன், மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இதேபோன்ற ஒரு சம்பவம் நடைபெற்று, நானும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் அப்போது எம்.பி. யாக இருந்த காரணத்தால் அங்கே இதில் தலையிட்டு, நாங்களே தாக்கப் பட்டோம் என்பது தலைவர் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

எனவே, இப்படிப்பட்ட ஆன்ட்டி-தமிழியன் (Anti-Tamilian) ஆன்ட்டி-இந்தியன் (Anti-Indian) பொசிஷன் அங்கே இன்னமும் இருக்கிறது. இப்படி ஆன்ட்டி-தமிழியன் என்பதும், ஆன்ட்டி-இந்தியன் என்பதும், (Linguistic chauvanism) என்ற வகையில் வந்திருப்பதால் உடனடியாக பிரதமர் அவர்களை சந்தித்து ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், மிகவும் முக்கியமான இப்பிரச்சனை குறித்து, விவாதிக்க வேண்டி தேவையும் இருப்பதால், இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[முற்பகல் 9-10]

*திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பம்பாயில் வாழ்கிற இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் குடியிருந்த பிளாட்பாரம் குடிசைகள் பலவந்தமாக அகற்றப் பட்டு அந்த நகரிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டு தமிழ்நாட்டுக்கு அதிகளாக அனுப்பப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல் பம்பாய் நகர பிளாட்பாரங் களில் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல மராட்டியர்கள் உட்பட பல மாநிலங்களிலிருந்து உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகள் போட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை எல்லாம் தொடராமல் எங்கெங்கு தமிழர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளை மட்டும் குறிப்பாக தேர்ந்தெடுத்து அந்த மக்களை சென்ற ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி அன்று இரவு நேரத்தில் அதுவும் மழை வரப்போகிற நேரத்தில் அந்தக் குடிசைகளை எல்லாம் அகற்றி பிய்த்தெறிந்து அவர்களை எல்லாம் லாரிகளில் பலவந்தமாக ஏற்றி அங்கிருந்து ரெயில்வே நிலையங்களுக்குக் கொண்டுசென்று அங்கிருக்கக்கூடிய ரெயில்களில் ஏற்றி தமிழ்நாட்டுக்கு விரட்டியடிக்கிற செயலினை மராட்டிய மாநில அரசு ஈவு இரக்கம் இல்லாமல் செய்திருக்கிறது. இதன் விளைவாக ஏறத்தாழ இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இன்று வீடு இல்லாமல் அவர்களுக்கு என்றிருந்த சொற்ப உடமைகளை கூட இழந்து அகதிகளாக அவதிப்படக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை இந்த மன்றத் தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன்.

இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றி கடந்த வாரம் நம் அவையிலே எல்லாக் கட்சியினரும் அதில் ஒன்றுபட்டு நின்று அவர்களது அவலநிலைமைக்கு நம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்து அங்குள்ள தமிழர்களைக் கொடுமைப் படுத்துவதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாம் ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அதற்கு சிங்கள வெறியர் கள் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டு நின்று இப்படி தீர்மானம் நிறை வேற்றியிருக்கிறார்களா, அதற்கு பதிலடி இதுதான் என்று சென்னையிலிருந்து சென்ற ஒரு தமிழனை, தனத்தி என்பவரை சாகடித்து அவரது பிணத்தை அவர்கள் பரிசாக அனுப்பியிருக் கிறார்கள், இலங்கையில் ஏற்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து பம்பாயில் இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல் மராட்டிய மாநில முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் பேச்சு நமக்கு ரொம்பவும் வருத்தத்தை அளிக்கிறது, அவர் சொல்கிறார், வேலை

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981ஆகஸ்டு 28]

அனுமதிச் சீட்டு இல்லாமல் யாராக இருந்தாலும் பம்பாய் நகருக்குள்ளே வரக்கூடாது என்று அந்த அரசு முடிவு செய்யப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ சில மாதங்களுக்கு முன்னால் பங்களுர் நகரில் வாழ்கிற தமிழர்கள், மலையாளிகள் மற்ற மாநிலத்தவர்கள் எல்லாம் இதுபோன்ற ஒரு தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அந்த மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய குண்டு ராவ் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'ஸன்ஸ் ஆப் தி ஸாயில்' என்ற புது தத்துவத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மண்ணின் மைந்தர்களுக்குத் தான் அங்கே வேலை மற்றவர்கள் அங்கிருந்து வெளியே போங்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்று மராட்டிய மாநில முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதே பாணியை எல்லா மாநில முதல் அமைச்சர்களும் பின்பற்றத் தொடங்கினால், எல்லா மாநில மக்களும் பின்பற்றத் தொடங்கினால் இந்தியாவின் ஒற்றுமை என்னவாகும் என்பதை மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களது கட்சியைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சர்கள் அந்துலே அவர்களும், குண்டிராவ் அவர்களும் மற்ற மாநிலத்து மக்கள் தங்கள் மாநிலங்களில் வாழ்வதற்கு அனுமதி மறுக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக தமிழர்கள் வாழ்வதை அவர்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தமிழர்கள் அந்த மாநிலங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அவர்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள்.

மராட்டிய மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? மராட்டிய இனவெறி மிகுந்த சிவசேனையின் தூண்டுதலினால்தான் இது நடைபெற்றிருக்கிறது என்று நான் பகிரங்கமாக குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். சிவசேனைக்கும் அங்கிருக்கக்கூடிய மராட்டிய முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்களுக்கும் தொடர்பிருக்கிறது. சென்ற கார்ப்பரேஷன் தேர்தலில் இனவெறி நிறைந்த சிவசேனையோடு வெட்கம் இல்லாமல் தேர்தல் உறவு வைத்துக் கொண்ட விளைவுதான் இது. பம்பாய் நகரில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களையும் மற்றவர்களையும் விரட்டியடிக்கவேண்டும் என்று சிவசேனைத் தலைவர் பால்தாக்கரே பகிரங்கமாகப் பேசுகிறார். அவர் பேசிய மறுவாரம் இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, மராட்டிய மாநில முதல் அமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் பால்தாக்கரேயை மீறி எதுவும் செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அகில இந்திய தேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி குறுகிய இனவெறு கொண்ட சிவ சேனாவுடன் சேர்ந்ததன் விளைவாக இன்றைக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழர்கள் விரட்டப்படக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

அகில இந்திய தேசிய கட்சி என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொள்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அதைச் செயலில் காட்டுவதற்கு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் முதலமைச்சர்கள் முன்வர வேண்டும். அதற்கு மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திரா கந்தி அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டும், இவ்நகையில் அதற்கடுத்து, பம்பாய், அதற்கடுத்து பெங்களூரில் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டு, தமிழகத்திற்கு அவர்கள் அதிகளாக வரக்கூடிய அபாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் உணர்ந்து, தமிழக அரசின் சார்பில் இதற்கு நம்முடைய பலத்த எதிர்ப்பினை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்; மகாராஷ்டிர அரசுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

*திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஏறத்தாழ 2½ இலட்சம் தமிழ் குடும்பங்கள் பம்பாய் நகரத்தின் வீதிகளிலே தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள், அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துவதோடு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வேறோடு சாய்க்கின்ற நிலை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாலை ஓரங்களிலே கூனியும், குறுகியும் சென்று குடிசைகளிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த மக்கள், பம்பாய் நகரத்திலுள்ள வானளாவிய கட்டிடங்களை கட்டுவதற்கு உதவியவர்கள், அந்தக் கட்டிடங்களிலே உள்ள தொழிற் கூடங்களுக்கு மனித சக்தியைக் கொடுக்கின்றவர்கள், உழைப்புச் சக்தியைக் கொடுக்கின்றவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட மக்களை, இந்தியாவிலே பிறந்திருந்தாலும், மகாராஷ்டிர அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தோடு, ஏன் அவர்களுடைய அறிவிப்போடு, அங்கேயிருக்கின்ற கார்ப்பரேஷன் எளிக்ஷன் ஆபரேஷன் என்று சொல்லுகின்ற வகையிலே, அதற்குப் பிறகு 'டீபோர்ட்டேஷன்' என்று சொல்லுகின்ற வகையில் அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்படுவது போல, ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டிற்கு கடத்தப்படுவது போல, இந்தியாவின் ஒரு பகுதியிலே இருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு அவர்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமைத் தலைவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற தத்துவத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள், ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இமயத்திலிருந்து குமரி வரை அனைவரும் பாரத மாதா என்று சொல்லுகின்ற பெண்ணின் மைந்தர்களாக இருப்பவர்கள்தான் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் என்று எண்ணாமல் ஒவ்வொருவரும் தம்மே மண்ணின் மைந்தர்கள் என்று சொன்னால், இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

அது மட்டுமல்ல, கொட்டுகின்ற மழையில், குடிசைகள் பிரிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், ஒரு குடிசையிலே இருந்து வெளிவந்த தந்தை தன்னுடைய 2½ வயதான வைசூரியினால் தாக்கப்பட்ட குழந்தையை எடுத்து, அந்த அதிகாரியின் காலடியிலே போட்டு, இந்தக் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு நான் எங்கே போவேன், எங்கே போவேன் என்று கேட்க, நீ நரகத்திற்குப் போ, நரகத்திற்குப் போ என்ற பதிலைச் சொல்ல, நகரத்திலிருந்து அப்படி விரட்டப்பட்ட காரணத்தினால் இந்த 2½ வயதான குழந்தை இறந்துவிட்ட செய்தியை நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். கர்ப்பிணிப் பெண் பஸ்ஸிலே ஏற்றப்பட்டிருந்த விரட்டப்பட்டதினால், அந்தப் பெண் வழியிலேயே பிரசவம் ஏற்பட்டது என்பதையும் நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். இத்தனைக் கொடுமைகளும் இந்த நாட்டிலே நடந்திருக்கிறது. இந்திய மண்ணிலே நடந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய கவனம் எந்த திசையில் திரும்ப வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில், அந்தப் பம்பாயிலே இருக்கின்ற தமிழர்கள் வெளியேற்றப்படுகின்றார்கள் என்று சொன்னால், குறிப்பாக தமிழர்கள் மீது பாயும் கோபத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அவர்களில் ஏராளமான பேர்கள் செல்வத்தோடு செழிப்போடு இல்லாத குழந்தைகள் இருக்கிறது. அவர்கள் நானும் உழைத்து உழைத்து, உருக்குலைந்து இருக்கும் நிலையில் உள்ள தமிழர்கள் வெளியேற்றப் படுவதற்கு ஏதேனும் காரணம் இருக்குமானால் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல அந்த சிவசேனையின் தூண்டுதலினால் ஏற்பட்ட இனவெறிதான். அந்த இனவெறி கூட மற்ற மாநில மக்களின் மீது பாயாமல் நம்மீது பாய்கின்றது என்று சொன்னால் அகில உலகத்திலே நமக்கு இழிப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. பம்பாயில் நடக்கும் இனவெறியைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, இலங்கையில் நடைபெறுகின்ற துன்பம், அங்கே யிருக்கின்ற சிங்கள இனத்து மக்கள் ஒரு கணம் இங்கே பார்த்தால், இந்தியாவிலேயே இந்திய மண்ணிலேயே தமிழர்களுக்கு மதிப்பில்லை, தமிழர்களுக்கு பெருமையில்லை நாம் ஏன் பெருமை கொடுக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை அவர்களுக்கு வரக்கூடும் அல்லவா? நம் நாட்டிலே மரியாதை செல்வாக்கு இல்லை என்ற குழந்தை உருவானால், தமிழகத்திலே உள்ள சட்டமன்றப் பேரவையும், அதனுடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதனைப் பார்த்துக்கொண்டு வாஸா இருக்க முடியாது.

[முற்பகல் 9.20]

நமது கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பது என்பது மட்டுமல்ல, இந்தக் கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதோடு நாம் நின்று விடாமல் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அக்டோபர் மாதம் வரை

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

நிறுத்தி வைக்கின்ற நீதிமன்ற ஆணையோடு நின்றவிடாமல் என்றுமே அவர்களைத் தொடக்கூடாது என்று சொல்லுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டாக வேண்டும்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை உலகத்திற்குக் கொடுத்த தமிழர்களை இப்போது உலகத்தில் எல்லாம் பார்க்கின்றபோது இப்போது மற்றவர்கள் ‘தமிழர்களே யாது உம் ஊர்?’ என்று கேட்கிற ஒரு சூழ்நிலை வருமானால், ‘யாது உம் ஊர், தமிழ் நாட்டுக்கு ஓடு’ என்று பம்பாயில் இருப்பவர்களிடம் சொல்வார்களானால், எவ்வளவு பெரிய இழுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணி, தமிழர்கள் மானத் திற்கும், நாகரிகத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் இழுக்கு என்று கருதி, இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக் க வந்திருக்கிற பங்கம் என்று கருதி தமிழ் மக்கள் குரல் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழக முதல் அமைச்சர் அங்கிருக்கும் முதலமைச்சருக்குத் தனது கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தியப் பிரதமருக்கும் சொல்லி, நிச்சயமாக இங்கிருந்து ஒரு குழு பம்பாயிலிருக்கும் மக்கள், தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு அறிக்கை ஒன்று சமர்ப்பித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக, இந்தச் சபை அதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக அதிக நேரம் ஒதுக்கி விவாதிக்க பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து சபையல் இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பம்பாய் நகரத்தில் இருக்கின்ற தமிழர்களுக்கும் அதே போன்று மற்ற இனத்தவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் கடுமையான பாதிப் பான நிலைமை பற்றிப் பல தலைவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். பம்பாய் நகரத்திலுள்ள சிவசேனை இயக்கம் மண்ணின் மைந்தர்களுக்குத்தான் சகல வாய்ப்புகளும் அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக, அந்த மோச மான நிலை காரணமாக இன்றைக்குக் கடுமையான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழைப்பாளி மக்களுக்கு இரண்டு லட்சம் தமிழ் மக்களுக்கு கடுமையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு பார்க்கிறோம்.

இன்று அங்கு ஆளக்கூடிய முதலமைச்சர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அந்துலே ஆவார்கள். அவர், ‘ஓர்க் பர்மிட்ட் சிஸ்ட்’த்தை கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு மோசமான அறிவிப்பைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தியா பூராவிலும் தேச ஒருமைப்பாடு, என்று பேசக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர் அந்துலே அவர்கள் இன வெறியைத் தூண்டி விடக்கூடிய அளவுக்கு மராட்டிய இனம் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான சிவசேனைக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார் என்றால் அதைக் கண்டிக்க இந்திய நாட்டின் பிரதம மந்திரி முன்

வரவேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை விசேஷ கவனத்தோடு எடுத்துக் கொண்டு இது சம்பந்தமாக கடுமையான ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு நாங்கள் பம்பாய் நகரத்திற்குச் சென்றிருந்த போது பார்த்தோம். அங்கு சட்டமன்றக் கட்டிடம் கட்டப் பட்டிருக்கும் இடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் பத்து இருபது பேர் ஓடி வந்து 'எப்போது வந்தீர்கள்?' என்று தமிழில் பேச ஆரம்பித்தார்கள். அங்கு வந்து மூன்று மாதம் ஆகிவிட்டது என்றார்கள். அவர்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு 'ஆங்காங்கு சிறு சிறு குடிசைகளில் தங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இங்கிருந்து சென்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் தமிழர்கள் தங்கியிருக்கக்கூடிய பகுதிகளை எல்லாம் பார்த்தோம். அவர்கள் மனிதர்கள் வாழமுடியாத அவ்வளவு மோசமான இடங்களில் குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வாழ்க்கைக்குக் கூட இன்று இடையூறு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வகுப்பு வெளி இயக்கம், இன வெளி இயக்கம் அவர்களை வெளியேற்றுவதிலே முனைந்து நிற்கிறது. அங்கே ஆளுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியும் அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஜனநாயக எண்ணம் படைத்த அவ்வளவு பேரும் இதைக் கண்டிக்க முன்வரவேண்டும். தமிழ்நாடு அரசும் இதை வன்மையாகக் கண்டித்து உரிய நடவடிக்கையை மத்திய அரசும் பிரதமரும் எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடி என்ன என்றெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் அழகாக அந்தத் துயரங்களைப் பற்றியெல்லாம் சித்தரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்கின்ற சிறிய குடிசைகளிலிருந்து அவர்களை அகற்றி, அவர்களைத் துன்புறுத்தி அடுத்து என்ன ஆபத்து வருமோ என்று அவர்கள் எல்லாம் பயந்து வாழக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தியடிகளின் தலலமையிலே சுதந்திரப் போராட்டம் நடத்திய இந்த தேசத்திலே அவர்களுடைய வாரிசுகள் என்று சொல்கிறவர்கள் ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற இந்த தேசத்திலே அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு முதலமைச்சரே இன வெறியை இனத் துஷணத்தை ஆதரிக்கிற முறையிலே இன வெறிக்கு எதிராக இருக்கக்கூடியவர்களை நசுக்குகின்ற முறையிலே இனவெறிக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அவரே அதற்கு ஆதரவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இங்கே தென் மாநிலங்களிலிருந்து சென்றிருக்கிறவர்களுக்குத் துன்பத்தை, இடைநிலை ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு அச்சத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே அந்த முதலமைச்சரின் பேச்சு அவருடைய நடவடிக்கை, அவர் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகள், வேலைக்கு பெர்மிட் வைத்துக்கொள்ள

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வேண்டுமென்ற சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய தன்மைகளைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய முறையிலே பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே பணியைத் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதை நாம் வற்புறுத்தியாக வேண்டும். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய உணர்வுகள் எத் தெரிவிக்கக் கூடிய முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மக்கள் எங்கே இருந்தாலும் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் சமாதானமாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ முடியும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே இந்த இனம் அந்த இனம் என்றில்லாது, இந்த சாதி அந்த சாதி என்ற முறை இல்லாது சாதி துவேஷம் இல்லாமல், மத துவேஷம் இல்லாமல் அவர்களை வேரோடு, வேர்மண்ணோடு அழிக்கக்கூடிய முறையிலே நம்முடைய அணுகுமுறை, நம்முடைய நடவடிக்கை எல்லாம் இந்த நாட்டில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் சுபிட்சமாக எந்தவிதமான சண்டைச்சரவும் இல்லாமல் சுமுகமாக வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற வகையிலே அமையவேண்டும். இந்த சூழ்நிலையில் பம்பாயில் உள்ள தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அச்சத்தை அபாயத்தைப் போக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய உணர்வுகளையெல்லாம் பேசி அதனுடைய தீவிரங்களை விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழினத்திற்கு அதிர்ச்சி தரத்தக்க செய்தி இங்கே விவாதிக்கப்படுகிறது. பம்பாயிலே உள்ள தமிழர்கள் இரண்டரை லட்சம் மக்களுக்குப் பேராபத்து வந்திருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்னாலே பேசிய அத்தனை தலைவர்களும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அங்கேயுள்ள குடிசை வாழ் தமிழர்களை குடிசைகளிலிருந்து அகற்றி கொடுமைக்காளாக்கி ஆளுந்தரப்பிலே உள்ள அரசும் அங்கே மாநகராட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும் அவர்களை யெல்லாம் பலவந்தமாக வெளியேற்றி ரயிலில் ஏற்றி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பம்பாயிலிருந்து வந்த தமிழர்கள் சொல்கிற நிலைமிகவும் கோரமான நிலை.

இதை பம்பாயிலே உள்ள சிவசேனா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்கிறார்கள். நீண்டகாலமாகவே அங்கே தமிழர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தமிழகத்திற்குத் தெரியும். இந்திரா காங்கிரஸ் இயக்கம் கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பிலே இருக்கிறது, சிவசேனா இயக்கத்தின் ஆதரவு இல்லாமல் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி அங்கே கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பிலே இருக்கமுடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே பம்பாய் மாநிலத்திலே இருக்கின்ற அரசும், அந்த கார்ப்பரேஷனுக்கு ஆதரவாக இருந்துகொண்டு அந்தக் கொடுமைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வேதனை

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

யான சூழ்நிலை இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாநிலத்தினுடைய உயர்நீதி மன்றமும் ஒரு தடையை விதித்து இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யக் கூடாது அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட இந்திய அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கவில்லை என்பதை தெளிவாக்குகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. Right to live, Right to work and right to profession throughout the territory of India. என்று சொல்கிற அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு மாறாக இப்படிப்பட்ட ஒரு செயலை அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 9-30]

அதுமட்டுமல்லாமல், மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற சித்தாந்தத்தை இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த முதலமைச்சரே சொல்கிறார். இதுபோலத்தான் அசாம் மாநிலத்தில் நடக்கின்ற பிரச்னைகள் அத்தனையும், வங்காளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடாது என்ற போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மத்தியிலே ஆளும் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் அரசு இதைச் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கின்ற உறவு, இந்தியப் பேரரசுக்கு இருக்க வேண்டிய ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றுக்குப் புறம்பாக அவர்கள் ஆளும் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மாநிலங்களிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களுக்கு வெளிநாட்டிலேதான் கஷ்டநிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த இந்திய மண்ணிலேயும் மாற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்ற தமிழர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளைப் பார்த்து தமிழ்மக்கள் மிகவும் கொதித்து, வடமாநிலத்தவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலையை எடுத்தால் என்னவாகும்? இதைப்பற்றி மத்தியிலே ஆளும்பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் நிலையை, பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திராகாங்கிரஸ் சர்க்கார், அதிலும் குறிப்பாக பம்பாய் கார்ப்பரேஷன் இந்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிற அந்த நிலையைக் கண்டிக்கும் வகையில் தமிழக அரசும், குறிப்பாகத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்திராகாந்தி அவர்களைச் சந்தித்து இந்த நிலைமைகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான கருத்தைத் தெரிவிக்கின்ற வகையில், தமிழக அரசே இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலம் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு, தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பதட்ட நிலையை மாற்ற வேண்டும், இப்பொழுது ஏற்பட்ட நிலையைக் கண்டிக்கிறது என்ற கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஆகஸ்டு 28]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்களே, பம்பாய் நகரத்திற்குப் பிழைப்பதற்காகச் சென்ற ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கூலிகளாக, தங்களுடைய வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்காக அங்கே கூலி வேலை செய்து கொண்டிருப்பதும், அவர்களுடைய ஏழ்மைநிலையின் காரணமாகக் குடிசைகளிலே அவர்கள் வாழ்வதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று.

ஆனால், பம்பாய் நகரத்தினுடைய சாலையோரப் பகுதிகளில் உள்ள குடிசைகளில் வாழுகின்ற அந்தத் தமிழர்களை யெல்லாம் அப்புறப்படுத்தி, அவர்களது குடிசைகளை நாசப்படுத்தி அன்றாக்கு அந்தக் காரியத்தைச் செய்த நேரத்தில் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. தொடர்ந்து இரண்டு நாட்களாக மழை பெய்தது. இதன் காரணமாக ஒரு பெண்ணுக்குப் பிரசவம் பார்ப்பதற்குக் கூட இடமில்லாமல் இரயிலிலேயே பிரசவமாகியிருக்கிறது. நான்கைந்து பேர் மழை தாங்காமல் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் தங்குவதற்கான இடமில்லாமல் ரோடு ஓரப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற பஸ் ஸ்டாப்புகளைத் தஞ்சம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சோக நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் பற்றி இங்கே யிருக்கின்ற தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அதிக அளவிற்குப் போடாவிட்டாலும்கூட, “டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா” ரோம்பவும் கண்டித்து, அன்றைக்குத் தலையங்கம் எழுதியிருப்பதோடு அந்தப் படங்களையெல்லாம் அங்கே பிரசுரித்திருக்கிறார்கள்.

இதை எதிர்த்து பம்பாய் ஹைகோர்ட் கூட, இந்த முறை தவறு, மகாராஷ்டிரா சர்க்காராக இருந்தாலும், மகாராஷ்டிரா கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும், பம்பாய் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் இம்மாதிரியான முறைகளில் பம்பாயிலுள்ள தமிழர்களின் குடிசைகளை அகற்றுவது, மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடந்து கொள்வது தவறு என்று கண்டித்து, அந்தக் காரியத்திற்குத் தடை விதித்துள்ளது.

இங்கே வாழுகின்ற தமிழ் மக்களாகிய நாம் நிச்சயமாக வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனென்றால், இலங்கையிலே உள்ள தமிழர்களெல்லாம் கள்ளத் தொணிகள் என்று அழைக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்படுகின்ற, கொள்ளையடிக்கப்படுகின்ற, பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால், இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயும் பக்கத்திலே யிருக்கின்ற மகாராஷ்டிரத்திலே உள்ள தமிழர்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம், வேற்று மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு வாழ்கிறார்கள், சாத்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள், பல மாடிக் கட்டடங்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 ஆகஸ்டு 28]

களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், வியாடாரிகளாக இருக்கிறார்கள், பெரிய பதவிகளிலே இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டில் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கௌரிக்கப்படுகிறார்கள், மதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பைக் கொடுக்கின்ற அளவிற்குப் பெருந்தன்மையோடு இம்மாநிலத்து மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கணக்கைப் பார்க்காமல் தமிழ்ச் சமுதாயம் நடந்துகொள்கிறது.

ஆனால் இன்றைக்குக் கர்நாடகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் - கர்நாடகத்தில் இருக்கின்ற எல்லோரையும் நான் குற்றஞ்சாட்ட வில்லை, வட்டல் நாகராஜ் தமிழர்களுக்கு எதிராக இன வெறியைத் தூண்டுவதைப் பார்க்கிறோம்; அதைப்போல பம்பாயிலே சிவசேனை இயக்கம் தமிழர்களுக்கு எதிராக இன வெறியைத் தூண்டுவதைப் பார்க்கிறோம். கேரளாவைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் ஊர்ப் பகுதியில் இருக்கின்ற சிலருக்குக் கேரளாவிலே ஏலத்தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லோரும் பெரும்பணக்காரர்கள் அல்ல. சிலர் ஏலத்தோட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜெயராமன் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். இன்றையதினம் அங்குள்ளவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களை விற்றுவிட்டு ஓட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்கள் ஏலத்தோட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே பயிர் செய்ய முடியாத சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காரணம், அவர்களைப் பார்த்து, பாண்டி மக்களே வெளியே போ என்ற கோஷத்தைக் கூறுமாறு கேரளத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பேர்கள் சொத்துக்களை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்சமயம் ஏலக்காய் தோட்டங்களிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட வாய்ப்பில்லாமல் கேரளாவைச் சேர்ந்த எல்லோரையுமே நான் குறை சொல்லவில்லை-இன வெறி கொண்டு சிலர் அந்தக் காரியத்தை அங்கே செய்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்த விவாதமே பம்பாய் நகரத்திலே இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழர்களைப் பாதுகாப்பது சம்பந்தப்பட்டது. அதைப் பற்றிப் பேசும்போது இவர் கேரளாவைப் பற்றிச் சொல்கிறார். கேரளாவிலே நடைபெறுவது என்ன? அங்கேயிருக்கிற தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேரள சர்க்கார் வற்புறுத்துகிறது. மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த முதலாளிகள் அங்கேயுள்ள தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலிகொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறாரா? (கூச்சல்-குழப்பம்) லிகரளாவிலே உள்ள சர்க்கார் எந்த முதலாளியாக இருந்தாலும்

1981 ஆகஸ்டு 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள முதலாளிகளுக்கு அது இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று வாதாடுகிறாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை விவாதம் ஆக்க வேண்டாம். உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் பம்பாய் தமிழர் பிரச்னை பற்றி மட்டும் பேச வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவது யாருக்கும் எதிராக அல்ல. இன் வெறியைத் தூண்டுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிழைக்கப்போன தமிழர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள், கேரளாவிலும் அம்மாதிரி வெளியேற்றப் படுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, தப்பான கருத்திலே அதைச் சொல்லவில்லை. தேசிய ஒருமைப்பாட்டை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருபவர்கள் இங்கே அரசியல் தலைவராக இருக்கலாம், தொழில் நடத்தலாம், சொத்துக்கள் வாங்கலாம், இங்கே மகிழ்ச்சிகரமாக வாழலாம் என்ற நிலையிருக்கும்போது, இங்கிருந்து பிழைக்கப்போனவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான். இங்கே பேசியவர்கள்கூட, மண்ணின் மைந்தன் கொள்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதைக் குறித்து அதிகம் பேசவில்லை. ஆனால், பிழைப் பதற்காகப் போனவர்களை, சாதாரண கூலி வேலை செய்பவர்களை, பிழைக்கக்கூடாது, வாழக் கூடாது என்று துரத்துவது தான் கண்டிக்கப்பட வேண்டியது என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர, ஒரு மாநிலம் இன், மொழி காரணமாக மற்றவர்களை வெளியேற்றுவதுதான் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதே தவிர, மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே நிம்மதியாக வாழுகிறார்கள். அதே அடிப்படையில் இங்கிருந்து சென்று மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. இங்கிருந்து பிழைப்புக்காகப் போனவர்கள் மனிதர்கள். எனவே. மனிதாபிமான அடிப்படையில் அவர்களுடைய உரிமைகள் பாது காக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு அர்த்தம் இருக்கும். பம்பாய் தமிழர்களுக்காக அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற விதத்தில், அவர்களுடைய பிரச்சனையில் மராட்டிய சர்க்கார் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த மாமன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் கூட அது சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லி, பிரச்னை மிகவும் முக்கியமானது, ஆகவே சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதுகுறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டர். இதில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஸ்டான்ட் என்ன?

[1981 ஆகஸ்டு 28]

திரு. என் எஸ். வி. சித்தன் : இது பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டரா? இது எந்த விதியின்கீழ் வருகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒருவருடைய ஸ்டான்ட் என்ன என்று கேட்கிற வேலை எனக்குத் கிடையாது. அது தேவையற்றது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைப் பற்றி பேசவில்லை. எல்லா கட்சிகளிலே உள்ளவர்களும் கருத்து தெரிவிக்க வேண்டுமானால், சபையில் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதுகுறித்து விவாதிக்கலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தினுடைய அரசால் இங்கிருந்து பிழைக்கச் சென்ற தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளைப் பற்றியும், அநீதிகளைப் பற்றியும் மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே தெளிவுபடுத்தி, அவர்களைப் பற்றி எந்தத் தகவலும் வராததாலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கிணங்க, தகவலை வரவழைத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது, நமக்கெல்லாம் ஆற்றொணராத் துயரைத் தருகின்ற வகையிலே அந்த நிகழ்ச்சிகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை ஒருமித்த தன்மையிலே எல்லா உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 9.40]

உள்ளபடியே இது கூர்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். மேலும் இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியிலும் பாதிக்காத அளவுக்குத் இருந்தாகவேண்டும். இந்தியாவிலே உள்ள 22 மாநிலங்களிலும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கின்ற எண்ண உணர்வில் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலவிதமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இங்கே இந்தியாவைத் பொறுத்தவரையில் ஒற்றுமைத் தன்மையும், ஒருமைப்பாட்டு உணர்வும் நாளுக்குநாள் வலிவுபட வேண்டும் என்ற தன்மையில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் பலவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மக்களுக்கு அவ்வப்போது வற்புறுத்தி வருகிறது. இந்தியாவினுடைய முக்கியமான நகரங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதற்கு இணங்க, சென்னை, ஹைதராபாத், பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, திருவனந்தபுரம் போன்ற பெரு நகரங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால், பல்வேறு மாநிலங்களைக் சேர்ந்த பல்வேறு மொழி பேசுகிற பல்வேறு இன மக்கள் அடங்கிய ஒரு பகுதியாகத்தான் இந்த மாநகரங்கள் எல்லாம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம்

[1981 ஆகஸ்ட் 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இங்கே கூட்டிக்காட்டினார்கள். பம்பாயிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததைப் போல அங்கே தமிழர்கள் மட்டும்தான் நடைபாதையிலே குடிசைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள் என்றில்லாமல், அங்கே போய் பார்த்தால் மகாராட்டிர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், வேறு பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப்போல தமிழர்கள் உழப்பதற்காக மட்டும் போயிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அலுவல் பார்க்கவும் போயிருக்கிறார்கள். பாங்கிலே வேலைபார்க்கவும், இன்குரன்ஸ் கம்பெனிகளில் வேலை பார்க்கவும் வேறு கடைகளிலே அக்கவுண்டன்டாக வேலைபார்ப்பதற்கும், கூனி வேலை பார்ப்பதற்கும் அன்றாடம் உழைப்பதற்காகப் போயிருக்கிறார்கள்.

அங்கே ஏராளமாக குஜராத்திகள் பெரும் பெரும் தொழிலில் ஈடுபட்டு, வாணிகத்திலே ஈடுபட்டு இருக்கின்றவர்கள் குஜராத்திகள், ராஜஸ்தானிகள், பஞ்சாபைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூட்டிக்காட்டிய மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், தமிழர்கள் மீது ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு அவர்களை வெளியேற்றவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அவர்கள் இருக்கிறார்களே தவிர, வேறு அரசியல் பிரச்சினை அல்ல. பொருளாதாரப் பிரச்சினை அல்ல, சட்டப்பிரச்சினை அல்ல, சட்ட சம்பந்தமான விதிமுறைகள் பிரச்சினையோ அல்ல என்பது இதிலிருந்தே தெரிகின்றது. அதிலும் தமிழர்கள் வாழும் பகுதியிலே மட்டும்தான் இந்த வெளியேற்றுகின்ற தன்மை, அவர்களை மாநிலத் தவிட்டே வெளியேற்றிவிடவேண்டும் என்றும் அகற்றப்படவேண்டும் என்று கருதி, அவர்களை எல்லாம் பலவந்தமாக ரயிலிலேயும், பஸ்ஸிலேயும், லாரிகளிலேயும் ஏற்றி, அந்த எல்லைப் புறத்திற்கு அப்பாற் விடுகிற அளவுக்குக் கூட நிலைவமைகள் நடந்தன என்று செய்தித்தாள்கள் மூலம் நாம் அறிந்து, அத்தனை பேர்களும் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம்.

ஆகவே மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களும் ஒருமித்தமாக எடுத்துச் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்களை மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் கவனிக்கவேண்டும். மகாராட்டிர அரசு ஜூலை மாதம் 23-ந் தேதி பம்பாய் நகரில் குடிசைகளை அகற்றி உத்தரவிட்டது என்றும், அதன் பேரில் பம்பாய் நகரில் நடைபாதைகள் குடிசைகள் அகற்றப்படுகிறது என்றும், பிரித்து எறியப்படுகிறது என்றும், இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் அனைவரும் தமிழர்கள் என்றும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்தன. நமக்குக்கிடைத்திருக்கின்ற தகவலிலிருந்து மாநகராட்சியால் மட்டுமல்ல, அரசே இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பது தான் நமக்குத் கிடைத்த தகவலாகும்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 ஆகஸ்டு 28]

பம்பாய் வில்லி பார்லே பகுதியில் காமராஜ் நகரில் குடிசைகள் போட்டு வசித்து வந்தனர் என்றும் அவர்களது குடிசைகள் இடித்துத் தள்ளப்பட்டன என்றும் பத்திரிகையிலே செய்திகள் வந்துள்ளன. இதற்கிடையில் குடிசைகள் இடிப்பதற்குத் தடை விதிக்கக் கோரி மனித உரிமைக் கழகம் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தது என்றும், அக்டோபர் 15-ந் தேதி வரையில் குடிசைகள் அகற்றப்படுவது நிறுத்திவைக்கப் படவேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றம் உத்தரவிட்டது. மற்றும் சில தொடர்ந்த வழக்குகளில் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றம் பரிசீலிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற குடிசைகள் அக்டோபர் 15 வரை யில் பிரிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது என்றும், 1979 சென்சஸ் பிரகாரம் அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் இடம் பெயர்ந்த வர்கள் அக்டோபர் 15க்குள் திரும்பவேண்டும் என்றும் எழுத்து மூலமாக வாக்குறுதி அளிக்கவேண்டும் என்றும், பத்திரிகையிலே செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. இதனாலே தமிழர்கள்தான் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கண்டனக் குரல் எழுப்பினார்கள். இது மனிதாபிமானத்தோடு சுவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. இது எல்லா மாநிலத்தினுடைய தலைநகரங்களையும், முக்கியமான நகரங்களையும் பொறுத்த ஒன்று.

அகவே. தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் செய்திகளின் அடிப்படையில் குஜராத் மாநில அரசுக்கு தந்தி மூலமாக விளக்கங்கள் கேட்டு, இது உடனே தடுத்து நிறுத்தப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். இதுவரையில் அவர்களிடத்தில் இருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை. அவர்களோடு தொடர்ந்து தொடர்பு கொள்ளும் முறையிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னதற்கிணங்க மராட்டிய மாநில அரசை அங்கே இருக்கின்ற முதலமைச்சருடைய மேற்பார்வையில் இது நடைபெறுகிறது என்றால், அவர்களிடத்திலே கூட அதிகம் நியாயம் பெற முடியாது என்ற நிலை ஏற்படுமானால், இந்தியாவினுடைய முழுபொறுப்பையும் ஏற்று, இந்திய வின் ஒற்றைமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற மத்திய அரசு, காங்கிரஸ் கட்சியால் ஆளப்படுகிறது. அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் மகாராட்டிரத்திலேயும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற உணர்வும் அரசுக்கு இருக்கிறது. உடனடியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்தின் அடிப்படையிலே, மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, மத்தியிலே இருக்கிற பிரதமர் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள், என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மராட்டிய மாநிலத்திலிருந்து விரைவிலே பதில் வரும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம். அதை என்ன செய்வது என்பதை, இந்த இடைகாலத்தில் தீர்த்து வைக்கிற பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும்

1981 ஆகஸ்டு 28] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களையும், கண்டன குரலையும் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்து, அவர்கள் மூலமாக தக்க பரிசாரம் தேடுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் அவர்கள் சொல்கிற மாதிரி தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் திருப்பிச் செய்கிற உணர்வு இல்லை. வட மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நிறைய பேர்கள் தமிழகத்திலே இருந்து வருகிறார்கள். காழ்ப்புணர்வு கொண்டு, மொழி உணர்வின் அடிப்படையிலே அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் தமிழர்களுக்கு எப்போதும் கிடையாது. இந்த உணர்வு அகில இந்தியாவிற்கும் தெரிய வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. மராட்டியத்தில் இருக்கிற தன்மைகளை உணர்ந்து மத்திய அரசு குறுக்கிட்டு அதை அடக்கி வைக்காவிட்டால், அது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கிளம்புமேயானால், அங்காங்கே இருக்கிறவர்களுடைய பிரச்சினைகளை மாத்திரம் கருது, இந்தியாவையே மறந்து விடுவார்களானால், நகரை மட்டும் கவனித்து, பிற பகுதிகளை மறந்து விடுவார்களானால், எந்த ஒற்றுமையை வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அந்த ஒற்றுமை பாழ்பட்டு விடும்.

ஆகவே தான் மன்றத்திலே பலரும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் மனித உணர்வின் அடிப்படையிலே, இந்திய அரசும் மகாராஷ்டிர அரசும் தங்களுடைய கருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்வதற்கு பயன்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் மிக மிகப் பயன்படும். இந்த பிரச்சனையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்று சொல்லி, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கும் என்று உறுதிமொழியாகக் கூறி, இந்த அவையில் பேசவேண்டிய கருத்துக்கள் பேச வேண்டிய அளவிற்கு பேசியிருப்பதன் காரணமாக மேற்கொண்டு அவையை ஒத்திவைத்து பேசத் தேவையில்லை என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு, ஊராட்சிகள் (முன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (முன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.